

NOWY DZIENNIK

Adres redakcyi i administracyi: Kraków, Orzeszkowej 7.

Nr telefonu 279. — Konto czekowe Pocz. Kasy Oszczędn. Nr. 141.123

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracyi

Komunikaty przesłane Redakcyi nie będą uwzględnione.

Redakcyja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

30

Prenumerata w Krakowie i prowincyi miesięcz. 470—, kwart. 1410—M

w Krakowie z odroczeniem do domu 530—, 1500—,

Na prowincyi: z przesyłką poczt. 530—, 1500—,

Za granicą: z przesyłką pocztową 725—, 2175—,

Ogłoszenia: Broń ogłoszenia od wyrazu 20—Mk. wiersz milimetr. 1-szpalt. Mk 25. Nadesłane Mk 65—. Wiersz milimetry 1 szp. w tekście Mk 85—. Wiersz milimetr. 1 szp. na 1 stronie 160 Mk. Gratulacje 800 Mk. — Ceny ogłoszeń zagr. o 100% droższe.

Mandat palestyński przed Radą Ligi nar.

(Telegram od własnego korespondenta).

Genewa, 17. maja. Uchwalono, że mandat palestyński przyjdzie na porządek dzienny obrad Ligi narodów w dn. 15 lipca. (—) Bal...er.

Warszawa, (godz. 12:30 w nocy) Z. B. K. otrzymało właśnie następującą depeszę z Genewy:

„Rada Ligi narodów odroczyła sprawę mandatu palestyńskiego do następującego posiedzenia w dniu 15 lipca. Przedstawiciel Anglii w Radzie p. Balfour wygłosił dłuższe przemówienie w którym oświadczył, że celem usunięcia nieporozumień, zaznacza, iż pomimo opóźnienia ratyfikacji mandatu t. zw. „deklaracja Balfoura“ jak również i mandat palestyński pozostają niezachwiane“.

(Powyższe wiadomości naszego korespondenta wskazują na to, że sprawa mandatu palestyńskiego znalazła się już na czwartkowym posiedzeniu Ligi narodów, jakto zapowiadał telegram Biura Wolffa i że uchwalono merytorycznie załatwić sprawę tę dopiero 15/7 br. Późniejsze wiadomości wyjaśnią zapewne dokładniej przyczyny tego odroczenia. Red.)

Przed ostatecznym zamknięciem konferencji genueńskiej.

Końcowe posiedzenie plenum komisji politycznej

Genua. PAT. Plenarne posiedzenie komisji politycznej rozpoczęło się dziś o godzinie 11 i pół bez udziału delegatów Francyi, Belgii i Niemiec. Schanzer przedstawił przebieg rokowań w kwestyi rosyjskiej i odczytał różne wnioski. Przedstawiciel Litwy zapytał czy warunki paktu pokojowego dotyczą tylko stosunku mocarstw do Rosyi, czy także stosunków między mocarstwami, w pierwszym wypadku bowiem Polska byłaby zabezpieczoną od ataku ze strony Rosyi, a natomiast Litwa nie byłaby zabezpieczoną od strony Polski. Prezydent Facta wyjaśnił, że kwestya ta jest rozstrzygnięta, gdyż wynika to z art. 6.

Minister Skirmunt oświadczył, że Polska wielokrotnie ujawniła swe zamiary pokojowe i wskazał na deklarację z dnia 13 stycznia, zalecającą pokojowe uregulowanie kwestyi spornych między Polską a Litwą.

Czicherin oświadczył, iż rozumie umowę w ten sposób, że wszystkie państwa zamierzają utrzymać status quo.

Prezydent de Facta zaznaczył, że dyskusję w tej sprawie uważa za zakończoną.

Delegat Holandyi zawiadomił, że wszystkie państwa, które przysła delegatów na konferencję do Hagi będą traktowane na zasadzie pełnego równoprawności ze wszystkimi prerogatywami eksterytorjalności poselstw. Prezydent Facta podziękował Holandyi za to oświadczenie. Lloyd George wyraził przekonanie, że prace w Hadze będą prowadzone taksamo w duchu pojednawczym jak w Genui. Mówca zaproponował, by komisya organizacyjna konferencji haskiej porozumiała się w sprawach technicznych z rządem holenderskim. Propozycję tę przyjęto. Posiedzenie zakończyło się o godz. 12.50.

Zawarty układ

Genua. PAT. Układ zawarty wobec delegatów. Włoch, Anglii, Japonii, Polski, Rumunii, Rosyi, Szwecyi i Szwajcaryi ma następujące brzmienie: 1) wszystkie państwa zgadzają się, by powołana była komisya celem badania różnicy zdań między rosyjskim rządem sowiektów a innymi rządami i by zesłała się z komisją rosyjską, która będzie miała takie samo zadanie; 2) najpóźniej do 20 czerwca państwa należące do nierosyjskiej komisji zakomunikują nazwiska członków tejże komisji rządowi sowiektów i otrzymają od niego nazwiska członków komisji sowieckiej; 3) kwestye, które te komisye mają załatwić, będą dotyczyły otwartych zagadnień długów, własności prywatnej i kredytu; 4) członkowie obu komisji mają się stawić najpóźniej 20 czerwca w Hadze; 5) obie komisye będą się starały ustalić zalecenia w kwestyach podanych w ustępie 3; 6) aby umożliwić spokojny tok prac komisji i przywrócić wzajemne zaufanie, między rządem sowiektów i rządami z nim obecnie sprzymierzonymi z jednej strony a innymi interesowanymi rządami będzie zawarte zobowiązanie wstrzymania się od wszelkich ataków przeciw wzajemnym terytorjum i od propagandy. Zobowiązanie wstrzymania się od ataków będzie oparte na podstawie obecnego status quo i będzie obowiązujące w ciągu 4 miesięcy po ukończeniu prac komisji. Zobowiązanie wstrzymania się od propagandy będzie obowiązywać rządy, aby nie mieszały się w wewnętrzne sprawy innych państw i tłumili próby poparcia aktów gwałtu w innych krajach lub naruszenia terytorjalnego i politycznego status quo.

Od wydawnictwa.

Nowe bardzo znaczne podwyższenie cen papieru gazetowego, podwyżka płac personalu drukarskiego, podwyższenie wszelkich opłat i wydatków połączonych z wydawnictwem dzienników, wytworzyły w ostatnich czasach tak trudne warunki dla wydawnictw krakowskich, że zmuszone są podnieść ceny pojedynczego egzemplarza i prenumeraty miesięcznej.

Z dniem 20 maja br. podpisane Wydawnictwa uchwały podnieść cenę pojedynczego egzemplarza na

Mkp. 30—

regulując odpowiednio cenę abonamentu.

Cena powyższa, jakkolwiek znaczna, nie odpowiada ani w przybliżeniu rzeczywistym kosztom wydawnictwa, nie wyklucza zatem niestety możliwości dalszego podwyższenia ceny pojedynczego egzemplarza i prenumeraty w czasie najbliższym.

Wydawnictwa: „Czas, Głos Narodu, Gonic Krakowski, Ilustrowany Kurjer Codzienny, Naprzód, Nowa Reforma, Nowy Dziennik“.

„Zwycięstwo Barthou“

Genua. PAT. Dzienniki wyrażają pogląd, że wczorajsze narady stanowią pewne zwycięstwo Francyi. Jeden z dzienników socjalistycznych zauważa, że Lloyd George zrezygnował z walki przeciw Barthou. Wystarczy, pisze ten dziennik, przeczytać jego wielkie mowy, by poznać że, mają one dużo do wcięcia a mało pozytywnej treści.

Zastrzeżenia Francyi

Genua. PAT. Havas. Dziś przedpołudniem Barthou odbył konferencję z Lloydem George'em. Jak słychać, Barthou zwrócił uwagę L. George'a, że delegacja francuska nie mogłaby się zobowiązać do zaproponowania swemu rządowi przyjęcia uchwał powziętych w niedzielę przez mocarstwa zwołujące konferencję, gdyby wskutek interwencji Rosyi w uchwałach tych miały być poczynione pewne zmiany.

Wyjazd L. George'a.

Londyn. (AW) „Daily Chronicle“ dowiaduje się, że Lloyd George jutro opuści Genuę. Zostanie on jeden albo dwa dni w Paryżu, by się zobaczyć z Poincarem. Do Londynu wróci dopiero w poniedziałek.

Ostatnie posiedzenie jutro.

Genua. PAT. Jutro o godzinie wpół do 10 rano zbierze się w Palazzo San Giorgio konferencja na uroczyste posiedzenie końcowe. Na posiedzeniu tem będą załatwione uchwały komisji gospodarczej i politycznej. Posiedzenie nie będzie trwało długo, gdyż Lloyd George zamierza już w południe odjechać z Genui. Szereg delegatów odjeżdża już dziś wieczór.

CYKORYA

„JAWA“ i „MOKKA“ przewyższa w jakości wszelkie wyroby czeskie i jest tańsza o 20% żądać we wszystkich sklepach spożywczych i konsumach.

O pomoc z za oceanu.

Kraków, 19 maja.

(ben). Gdy na miesiąc przed rozpoczęciem konferencji genueńskiej Ameryka odmówiła swego udziału w niej, wyraziliśmy wówczas przekonanie, że odmowa ta odbiera konferencji z góry widoki powodzenia. Przewidywania te sprawdziły się w zupełności. W gruncie rzeczy bowiem przyczyną, dla której delegacja sowiecka dała tak niezadawalającą odpowiedź na ultimatywne warunki państw europejskich, było nie co innego jak tylko fakt, że państwa te nie chciały się zobowiązać do udzielenia Rosji znaczniejszych kredytów. Kredytów tych zaś dać nie chciały, bo... nie mogły, nie było bowiem na konferencji bankiera świata — Ameryki. Tak zatem nie aktorowie, biorący udział w świetnym widowisku genueńskim, lecz jeden z nich, nieobecny lecz najpotężniejszy, sprawił, że widowisko to się nie udało. Należy ten moment uwzględnić, krytykując grę aktorów.

Ostatecznym, nikłym wynikiem konferencji było zwołanie na 26 czerwca komisji ekspertów w Hadze. Z trudem, lawirując między drażliwością Francji i Rosji, uzyskał Lloyd George ten rezultat. (Godzi się przypomnieć mimochodem, że podobny wniosek wysunął już dawniej w toku konferencji min. Skirmunt, aby „zapewnić konferencji pomyślny koniec“). Reżyserowie konferencji spodziewali się teraz przynajmniej przyciągnąć Amerykę, a to opierając się na oświadczeniu Hardinga, że nie wykluczone jest w późniejszym toku obrad przystąpienie jego rządu do współpracy nad odbudową Europy. Niestety i te rachuby zawiodły, gdyż z zaskakującą szybkością oświadczyły St. Zjednoczone, że stanowisko bolszewików wyrażone w memoryale z 11 bm. uniemożliwia im współpracę. Co prawda odmowa obecna nie jest zupełnie wyraźna i nawet Poincaré spodziewa się, że nie jest to ostatnie słowo, tłumacząc ją nieporozumieniem. Istotnie bowiem proponuje sama Ameryka wysłanie do Rosji komisji rzeczoznawców, celem zbadania jej stanu gospodarczego i przestudowania sposobu udzielenia jej pomocy międzynarodowej, a zatem kwestyj, któremi się właśnie ma zająć uchwalona w Genui konferencja haska. Osiągnięcie porozumienia z Ameryką nie jest zatem nieprawdopodobne.

Zubożenie Europy postawiło ją w takiej przymusowej sytuacji, że na wszelkie sposoby stara się ona ściągnąć do siebie bogatego wujaszka z Ameryki, by się nią zaopiekował. Otwiera mu na oścież wszelkie możliwe drzwi, zarówno odrzwia frontowe jak nawet i tylne furtki. Wujaszek Sam jest jednak ostrożny i nie chce wchodzić głównym wejściem, obawiając się, że za uroczyste przyjęcie każą sobie ubodzy krewni europejscy sowicie zapłacić i że nie puszcza go prędzej, zanim jednemu nie podaruje długów a drugiemu nie zaofiaruje w prezencie kilku miliardów pożyczki. Woli więc dać się zastąpić „nieoficyalnym“ — to bowiem do niczego nie obowiązują, a umożliwia wybór wejścia, które mu bardziej dogadza.

Kwestya rosyjska nie bardzo zdaje się Ameryce dolegać. Widoczne to jest z treści odpowiedzi amerykańskiej, gdzie dużo mowy o przyjaźni dla ludu rosyjskiego, ani słowa natomiast niema o znaczeniu obudowy Rosji dla odbudowy świata. Ameryka nie widzi na razie dla siebie businessu w regeneracji Rosji, traktuje więc tę sprawę tylko jako akcję filantropijną, bez zbytecznego zatem przejęcia się.

Więcej natomiast interesuje się Ameryka dwoma innymi sprawami europejskimi. W najbliższych dniach rozpoczyna się w Londynie i w Paryżu dwie konferencje poświęcone sprawom finansowym. Pierwszą z nich

mają obesłać wszystkie banki emisyjne, celem jej zaś ma być ustalenie kursów walut europejskich w drodze wzajemnego porozumienia. Dla tej sprawy ma Ameryka znacznie więcej zrozumienia, a to z tego prostego powodu, że niska waluta państw europejskich uniemożliwia im konsumpcję towarów amerykańskich, co boleśnie odbija się na przemyśle a zwłaszcza rolnictwie St. Zjednoczonych. Centralny bank amerykański, Federal Reserve Board, wysłała więc na konferencję tę swego gubernatora Benjamina Stronga, który wprowadzić nie będzie mógł — w myśl statutu tego banku — sygnąć na prawo i lewo złotem, jak to sobie wyobrażają niektórzy finansisci europejscy, między nimi i znany Keynes, niemniej jednak zajmie on na konferencji poczesne miejsce.

Druga konferencja rozpocznie się 26 bm. w Paryżu, a przedmiotem jej jest pożyczka międzynarodowa dla Niemiec. Pisaliśmy niedawno o planie prof. Bonna, polegającym na zwolnieniu Niemiec przez kilka lat od płacenia odszkodowań w ten sposób, że zaciągną one znaczącą pożyczkę zagraniczną, która pójdzie na zaspokojenie w pierwszym rzędzie pretensji francuskich. Komisja reparacyjna myśl tę, zdaje się aprobeować w zasadzie, gdyż zwołała konferencję w tej sprawie. Otóż Ameryka żywo interesuje się tą kwestią. Niemcy amerykańscy przypominają jej nieustannie, że Niemcy byli przed wojną drugim z rzędu odbiorcą towarów amerykańskich, że eksport do Niemiec był prawie tak wielki, jak ogólny eksport do wszystkich innych krajów kontynentu europejskiego i że obecny bierny bilans płatniczy niemiecki — czytając odszkodowania — nie dopuszcza do uporządkowania ich stosunków finansowych, skutkiem czego Ameryka traci doskonałego odbiorcę. Argumentacja ta trafia widocznie do przekonania Amerykanom, skoro jako motyw odmowy udziału w Genui podali między innymi wykluczenie z porządku konferencji sprawy

reparacji. Obecnie wysyłają oni na konferencję paryską znowu nieoficyalnego delegata, znanego bankiera Morgana, który jednak, jak sam oświadczył, działać będzie w porozumieniu z swoim rządem. Chociaż przedmiotem konferencji jest tylko sprawa pożyczki, pewnem jednak jest, że w tej czy owej formie przyjść musi na tapet zasadnicza sprawa reparacji, gdyż od niej zależy kredyt niemiecki.

O ile więc w sprawie rosyjskiej stanowisko Ameryki zgodne jest ze stanowiskiem Francji, to natomiast w sprawie niemieckiej zbliża się raczej Ameryka do Anglii. Skoro zaś ta ostatnia sprawa doczekać się musi już rychło ze względu na zbliżający się 31 maja rozstrzygnięcia, świta zatem dla Lloyd'a George'a nadzieja, że przecież poprawi przed swym parlamentem swą reputację, nadzarganą eskapadą genueńską, wykazawszy się, że choćby tą boczną furtką ściągnął do zielonego stołu możnego przyjaciela z za oceanu.

Stany Zjednoczone gotowe zmienić decyzję w sprawie konfer. haskiej.

Genua. PAT. (W. B. K.) W kołach oficjalnych rozeszła się dziś wiadomość, że w Waszyngtonie ogłoszono wczoraj oficjalnie następujący komunikat: W Białym Domu oświadcza, że nota amerykańska, będąca odpowiedzią na zaproszenie do udziału w komisji ekspertów w Hadze, pozostawia otwarte drzwi do rokowań w tej sprawie.

Odpowiedź L. George'a na odmowę St. Zjedn.

Genua. PAT. Początkowo planowano, by Schaner odpowiedział na notę Stanów Zjednoczonych. Odpowiedź wygotował jednak L. George, który sprecyzował szczegóły, które — jak mógł przypuszczać — zdołają skłonić Stany Zjednoczone do wzięcia udziału w naradach w Hadze. Wskazał on, że narady haskie nie będą tego rodzaju co narady genueńskie, lecz ograniczą się wyłącznie do narad ekspertów. Wezwał on Stany Zjednoczone, by wzięły udział we wspólnym dziele odbudowy Rosji i w przywróceniu normalnych stosunków.

„Gorący dzień“ w Sejmie.

Warszawa. (M. Tel. wł.) Gorąco nie tylko z powodu upału, lecz i z powodu ruchu, jaki panuje na galeriach przepełnionych setkami osób, które interesuje „sprawa“ tytoniowa. Na sali poselskiej ścisk przy prezydium. To posłowie skupili się celem przeszkadzania mowcom innego niż oni zdania.

Na porządku obrad sprawa monopolu tytoniowego. Jak dotąd trudno zorientować się, czy projekt monopolowy p. Michałskiego uzyska większość w Sejmie. Zwolennicy monopolu liczą na 210 głosów, przeciwnicy 207. Rozumie się, że ta arytmetyka zależna jest od obecności wszystkich posłów. Nie jest wykluczonem, że „językiem u wagi“ będą posłowie żydowscy. Wśród posłów żydowskich panuje tendencja głosowania przeciw monopolowi. Stanowisko posłów żydowskich wynika z pobudek raczej praktycznych, niż zasadniczych. Wychodzą oni z założenia, że przy wprowadzaniu systemu monopolowego robotnicy żydowscy, zatrudnieni w fabrykach, pozostaną bez możliwości zarobkowania. Ten sam los spotkałby również setki żydowskich kupców tytoniowych.

Porządek obrad był następujący: Izba przystąpiła do ratyfikacji konwencji o znutralizowaniu wysp Alanckich. Poseł Rosset omawiając ostatnie zajścia w Finlandyi oświadcza, że naród polski nie jeździ ze swej drogi w tolerancji wobec innych narodów i uszanowania ich praw, lecz byłoby do życzenia, aby Finlandya kroczyła nadal na drodze polityki, która uczyniła z tego małego narodu pierwszorzędnym narodem cywilizacyjny i nie szła dalej drogą polityki zandarmskiej. Ustawę przyjęto jednogłośnie w drugim i trzecim czytaniu.

Przystąpiono do sprawy monopolu tytoniowego. Sprawozdawca p. Kędzior jak może stara się udowodnić konieczność wprowadzenia monopolu. To samo czyni w dłuższym przemówieniu min. Michałski.

Zabiera głos ks. Adamski. Wejście jego na trybunę wita ją sztycherce okrzyki na lewicy. Po chwili powstaje tak silna wrzawa, że mowca nie

może zabrać głosu. Pod adresem mowy sypią się takie epitety: „Obrońca Żydów, kompromituje księży, handlarz tytoniu, oddaj akcyzę, oddaj miliard“ itd.

Wicemarszałek Osiecki skutkiem wrzawy przerywa posiedzenie. Po przerwie mowca dalej skutkiem wrzawy na lewicy nie mógł dojść do słowa. Lewica woła: „Niech żyje wolny pasek tytoniowy i cha-decka ojczyzna!“ Na końcu dopiero zdołał ks. Adamski wypowiedzieć się przeciw monopolowi.

Po wyjaśnieniach do oświadczeń ks. Adamskiego przedstawiciela Najw. Izby Kontroli, wchodzi na trybunę poseł Diamand. Prawica przyjęła go jeszcze większą burzą niż lewica posła Adamskiego. Przez pół godziny p. Diamand stał na trybunie, nie mogąc dojść do słowa. Gdy nogi odmówiły mu już posłuszeństwa, prosił p. Diamand o krzesło i najspokojniej zasiada na trybunie. Tymczasem wrzawa nie ustaje i następuje znowu przerwa. Po przerwie p. Diamand już spokojnie dokończył swego przemówienia w obronie monopolu. Posiedzenie przzerwano o godz. 9. Następne jutro.

Odroczenie głosowania nad ordynacją wyborczą

Warszawa. (M. Tel. wł.) Dziś odbyła się narada klubów sejmowych celem ustalenia porządku obrad sejmku na przyszły tydzień. Wbrew pierwotnym uchwałom i zapowiedziom, postanowiono na dzisiejszej naradzie, że w przyszłym tygodniu nie odbędzie się głosowanie ani nad ordynacją wyborczą, ani nad monopołem tytoniowym. Postanowiono odroczyć głosowanie, motywując to tem, że przy głosowaniu nad tak ważnymi sprawami potrzebna jest obecność jaknajwiększej ilości posłów. Tymczasem we wtorek udaje się komisja sejmowa do Borysławia celem zapoznania się ze stanem przemysłu naftowego, a we czwartek wielu posłów obecnych będzie na otwarciu zjazdu miast we Lwowie. W związku z odroczeniem głosowania możliwa jest również redukcja posiedzeń sejmku na przyszłym tygodniu.

Rząd a „bruttowcy“.

Sprostowanie prokuratury i konstytucja. — Rząd zwraca się przeciw roszczeniom kapitałowi a popiera kapitał obcy. — „Bruttowcy“ będą się bronić

Drohobycz, 16 maja.

Odział Prokuratury jeneralnej uważał niedawno temu za stosowne umieścić na łamach „Czasu“ sprostowanie, które jakkolwiek wcale nie odpijera rzeczowych i prawnych argumentów, zawartych w artykule pt. „Siedemnasty marzec 1922“ zawiera cały szereg faktów, które daleko odbiegają od rzeczywistości i zdolne są w błąd wprowadzić opinię publiczną, która nie posiada możności kontrolowania tych zapodań. Sprzeczne z prawdą jest twierdzenie, zawarte w tem „sprostowaniu“ jakoby Państwowy Urząd naftowy wypłacał należności w miarę jak posiadacze kopaliń przedkładają przepisane wykazy produkcji. Pominawszy okoliczność, że PUN okazał się dotychczas zupełnie bezsilny wobec kopaliń opornych, do jakich zaliczyć można większość zarządów kopaliń i to bardzo poważnych, stwierdzamy na podstawie własnego doświadczenia, że Państwowy Urząd naftowy udzielił niektórym tylko firmom, które przedłożyły rachunki zaliczki na ropę bruttową i to zaliczki w wysokości, która do rzeczywistej należności w żadnym nie pozostaje stosunku.

Zjednoczenie bruttowców jest w posiadaniu mnóstwa listów od bardzo poważnych firm, w których firmy te stwierdzają dosłownie „Pieniędzy za fakturowaną ropę bruttową od Ministerstwa Skarbu, względnie Państwowego Urzędu naftowego dotychczas nie otrzymaliśmy, lecz zostały nam one awizowane“.

Wedle twierdzeń Państwowego Urzędu Naftowego przekazano firmom naftowym tytułem zaliczki na ropę bruttową około 50 milionów marek polskich. Gdyby więc nawet prawdą było, że kwotę tę wyasygnowano za zaległą od trzech lat z góry ropę, przedstawiającą wartość około 30 miliardów marek, stanowiłaby zaliczka ta zaledwie około 1/3 część z 1%, a więc nie może stanowić odszkodowania nawet za odsetki zwłoki. Czyż górzę w tych warunkach mówić o zapłacie za rekwirowaną ropę? W jakim więc stosunku stoją, osiągnięty przez Państwową fabrykę olejów mineralnych zysk w wysokości 50 milionów, o którym Prokuratura jeneralna wspomina, skoro zysk ten — o ile wogóle miał miejsce — przypadał bruttowców o utratę ich produkcji, wartości 30 miliardów? Wszak małe rafinerie, które nie posiadają tak wspaniałych pod względem technicznym urządzeń jak Polmin, a których zdolność przetworzenia jest bez porównania mniejsza, wykazują zyski o wiele większe mimo, że ropę kupują po cenach targowych i nie posiadają „taniej ropy“ jak Polmin, który płaci bruttowcom kiedy chce i ile chce. Jeśli 1.400 część rzeczywistej wartości, uiszczona po 3 latach wogóle zasługuje na miarę zapłaty. Najbardziej charakterystycznym jest ustęp końcowy „sprostowania“ Prokuratury jeneralnej, że z chwilą ogłoszenia nowego rozporządzenia cena ropy bruttovej wynoszącej będzie połowę ceny targowej. Jest to bowiem ze strony Ministerstwa przemysłu i handlu zapowiedzią, iż nie myśli respektować zasad konstytucji, która w artykule 99 postanawia, iż Rzeczpospolita Polska uznaje wszelką własność

jako jedno z najważniejszych podstaw ustroju społecznego i porządku prawnego poręczając wszystkim mieszkańcom ochronę ich mienia, a dopuszcza tylko w wypadkach ustawy przewidzianych zniesienie lub ograniczenie własności ze względów wyższej konieczności i to za odszkodowaniem.

Zaznaczyć należy, że na konferencji, odbytej dnia 12. 8. 1921 r. w Państwowym Urzędzie naftowym między przedstawicielem pełnomocnikiem Zjednoczenia bruttowców, a pełnomocjonijami zastępcami Ministra Skarbu i Państwowego Urzędu Naftowego oświadczył reprezentant Ministerstwa Skarbu, że poczynając od 1-go stycznia 1922 będą bruttowcy co do cen zrównani z nettovcami. To zobowiązanie Ministerstwa Skarbu stwierdzone zostało protokołarnie podpisami urzędowymi reprezentantów Ministerstwa Skarbu i Państwowego Urzędu naftowego, oraz pieczęcią urzędową z czego posiadam odpis wierzitelny.

Nie dziwnym się zbytnio, że obecny Minister Skarbu nie respektuje zobowiązań swego poprzednika, ale podziwiać należy obecnie, gdy zasady konstytucji obowiązują każdego obywatela, od wagi Ministerstwa przemysłu i handlu, zapowiadającego publikację nowego, sprzecznego z konstytucją rozporządzenia, które w samym swoim zarodku dotknęło jest nieważnością w myśl art. 138 ustawy konst.

Przed paru miesiącami wypowiedziała się Państwowa Rada Naftowa przeciw rekwizycji ropy bruttovej i przeciw dotychczasowym praktykom władz w odniesieniu do ropy bruttovej, a ostatnio wypowiedziała się też Izba handlowa i przemysłowa we Lwowie w tym samym duchu.

Nasza ustawa konstytucyjna ustanawia bowiem bezwarunkowo zasadę odszkodowania, zatem wyłączenie bez odszkodowania w drodze prawnej byłoby możliwe tylko w drodze zmiany konstytucji.

Udziały brutto należą w głównej mierze do właścicieli gruntu, przeważnie do małych rolników i właścicieli gruntów. Pewna część udziałów przeszła w drodze przelewów prawnych od właścicieli gruntu lub od przedsiębiorcy naftowego do rąk drobnych kapitalistów, urzędników, robotników, kupeców itd., którzy lokują w nich swoje oszczędności, a często cały swój majątek. W poszczególnych zagłębiach naftowych i bezpośrednio ich okolicy większość mieszkańców posiada udziały brutto, a nadto w całym Państwie a szczególnie w Małopolsce są setki tysięcy właścicieli tych udziałów, tak, że kapitał ulokowany w udziałach brutto jest prawie wyłącznie kapitałem krajowym.

Rozporządzenia rządowe, zajmujące ropę bruttową ostrzem swym zwracają się tedy wyłącznie przeciw własnym obywatelom na korzyść udziałów netto, należących obecnie w 99 proc. do zagranicznego kapitału.

Jeśli więc Państwowy Urząd naftowy, który dawno się przeżył i przemysłowi naftowemu żadnej korzyści nie przyniósł, kurczowo trzyma się sprzecznych z konstytucją rozporządzeń, to niechaj sobie uprzytomni, że na straży prawa i sprawiedliwości stoją niezawisłe sądy, do których pomocy społeczeństwo obecnie w ostatniej fazie walki się ucieka.

Myślą się tedy Władze Państwowe, jeśli mniemają, iż bruttowcy nadal cierpliwie zniosą wyłączenie ich z mienia, gdyż okoliczność, iż urzędowej Państwowi nie poczuwają się do obowiazku przestrzegania zasad konstytucji, nie decyduje o ich istnieniu. Faktem niezaprzeczonym jest, że konstytucja weszła w życie, a więc prawo musi ostatecznie zwyciężyć i usunąć bezprawie.

Dr. Jakób Heiman.

Walka o ordynację wyborczą.

Z głosów prasy polskiej.

Kraków, 19 maja.

W Walka o ordynację wyborczą wre w dalszym ciągu. Ostatnio w szeregu artykułów przedstawiliśmy wyczerpująco stanowisko poszczególnych grup sejmowych w tej walce, które to grupy podzieliły się na dwa wyraźnie zarysowane obozy: endecków i Piastowców z jednej strony, a wszystkie ugrupowania liżebnie mniejsze ze strony drugiej. Walka ta znajduje żywy odzwierciedlenie w tak stołecznej, jak i prowincjonalnej prasie codziennej, która — o ile nie należy do obozu endeckiego lub Piastowego — nie taj swych obaw co do składu przyszłego sejmu w razie, gdyby nie przeszły poprawki, wniesione przez mniejsze ugrupowania w sprawie list państwowych i trzech skrutyniów.

Znajmiennym jest w tej sprawie głos warszawskiego „Kuryera Porannego“, który, aczkolwiek zbliżony do stronnictwa ludowego, nie waha się w artykule wstępnym, zatytułowanym „O wartość przyszłego sejmu“, wypowiedzieć następują-

tych słów prawdy:

„Listy państwowe nie mogą służyć wielkiej stronnictwom za rezerwoar do wypełnienia swych szeregów politycznymi zerami i mianami do głosowania, lecz muszą być szerzej dostępne partiom mniejszym, wśród których nie brak grup, zdolnych powiększyć swym reprezentantami tę sejmową elitę. Idzie tutaj zarówno o dostateczne reprezentowanie w sejmie demokracji miejskiej, jak ludności robotniczej, jak — co może najważniejsza — inteligencji, jako takiej, z wyłączeniem chyba tych tyłków jej przedstawicieli, którzy, dzięki metodycznej obróbce w pewnych warsztatach partyjnych, stali się pod względem politycznym intelektualnie jako tytularna“.

Również krakowski organ konserwatywny „Czas“ stwierdza, że zamierzona przez ród ordynacji wyborczej

„mechaniczne i sztuczne ułobicie małych grup prowadzi do zupełnie fałszywego obrazu isto-

M. SPEKTOR.

Bogaty Wujaszek.

Ciąg dalszy.

Kareta wujaszka ujechała już kilka, sążni za miastem.

Wujek zastanawiał się nad Cyeelnikiem, jego obywatelami w szczególności a nad spokojnem życiem mieszkańców małych miasteczek w ogólności. Jakąż odznaczają się gościnnością. Cieszą się i uważają się za uszczęśliwionych, gdy zagości u nich jakiś znajomy lub krewny.

Po kilku jednak chwilach zatarły się wszelkie wspomnienia o Cyeelniku. Myśli jego zaprzatnięte zostały sprawami bieżącymi: rozmyślał nad postadłością, celem zakupu na której obecną podróż odbywał, o młynie parowym, który buduje w swym starym majątku, o karecie, w której w tej chwili siedział. Przyszło mu nawet na myśl, że uależałoby już wymienić ją na inną.

I znówu rozmyślał o swej żonie, którą miał wysłać do Włoch, i o Wielkiej synagodze, w której chciał piasłować w bieżącym roku godność „gabay’a“, i jeszcze wiele, wiele rozmyślał wujaszek, siedząc w miękko wyścielonej karecie.

W domu Chaim-Chajkla obudzono się dopiero wieczorem. Chaim Chajkel wstał z ciężką głową i — pustą kieszenią. Już 10 dni minęło, odkąd Gila Jenta po raz ostatni przystąpiła do sklepu, a zarobki Chaim Chajkla — wszak są nam już — w ciągu ostatnich 2 dni, sklep był zupełnie

zamknięty, natomiast powiększyły się długi Chaim Chajkla i ilość jego wierzycieli: lichwiarz, właściciel sklepu, w którym kupił odzież dla dzieci i żony, krawiec, szewc.

Nazajutrz dzieci obudziły się wcześniej niż zwykle. Przez 10 dni z rzędu zadowalały się 1/2 szklanką mleka, dziennie. Teraz zaczęły dochodzić swych praw — domagały się pełnych szklanek.

No, jakkolwiek się rzecz ma, — przecież wujek był u nas, rzekł owego dnia Chaim Chajkel do swej żony Gily Jenty, a ja ci mówię, że bardzo ładnie to ze strony wujka, iż pamiętał nas odwiedzić.

Od odjazdu wujka minęło wiele miesięcy i odtąd jeden nawet dzień nie upłynął, w którymby nie wspomniano jego imienia, nie mówiono o jego uczuciach, dobroci i szczerobliwości. A wszyscy mieszkańcy Cyeelnika i jego obwodu wiedzieli, że Chaim Chajkel ma bogatego wujka w Odessie i że — klóży to przypuszczał — wujek ów zajechał do domu swego krewniaka karetką, zaprzężoną w cztery konie i że wujek ma nawet woznicę. Ba, woznica — prawdziwy „kacap“.

Wystarczy dla biednego człowieka ponieść jeden tylko zbyteczny wydatek, a w kieszeni powstanie pustka, której przedko zapłacić nie można. W życiu Chaim Chajkla wydarzył się drobny na pozór wydatek: Wujek spożył u niego jeden obiad, a przecież odczuwa „smak“ tego obiadu jeszcze do dziś dnia, mimo, że odtąd upłynął już rok, a może i więcej. Jeszcze nie otrząsnął się z długów, zaciągniętych w owych 10 szczęśliwych dniach, a

na domiar złego jeszcze zmniejszyły się jego dochody w ostatnich czasach, z dnia na dzień stało mu gorzej, a choć dama jego nie pozwalała ślić się wobec obcych na swój los, zaczęła w ostatnich czasach wszystkim odpowiadać o swoich troskach. Wszyscy jednak odpowiadali ze złośliwością:

— Ty, Chaim-Chajkle zalisz się? Oby nas Bóg obdarzył tak bogatym wujkiem, jakiego ty masz, a nie narzekalibyśmy wcale. Oj, oj, Chaim Chajkle, Czyż jeszcze nie wiesz, że „przy nakładowym wozie, dobrze jest pieszo chodzić“?

— Ale cóż ja mam z bogactwa mego wujka?

— Co ty, ty Chaim Chajkle, masz powiewiać się w Cyeelniku? C do nas — no, jakże możemy sobie poradzić? Ale ty? Ach, ach! Idźno do Odessy, on tam będzie dbał o ciebie.

— Do Odessy? tak nagle, na starość z rodziną do Odessy...

— No, i cóż z tego. Jeśli się nie da w Odessie, to znajdzie dla ciebie zajęcie w swej nowej posiadłości, albo gdzieś indziej. On utrzymuje liczne stosunki we wszystkich stronach kraju. Nie troszcz się, cóżbyś dali za to, gdybyś tak był pewni jego mienia.

Gila Jencie rada ta trafiła do przekonania.

— Istotnie, jak długo będziemy biedowali? Wyłierz się w drogę Chaim Chajkle, jakom żywa.

— Ale co ja będę robił u niego? Nje będę go a nie prosił. Wszak nie jestem kabczowem.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

tego usposobienia ludności i czyni sejm krzywym, karykaturalnym zwierciadłem. Zarazem wywołuje niesłychane obniżenie życia politycznego: demagogia i klasowość, oto będą dwie nuty, do których będzie się musiało dostosować hasła wyborcze i politykę polską. Cały sens głosowania proporcjonalnego, które zaciąga właśnie do celu, aby nawet grupy mniejszości ideowej czy zawodowej doszły do głosu, staje się iluzorycznym. Zapewne też sejm poczyni daleko idące korektury pod tym względem w projekcie komisijnym“.

Wczorajszy „Głos Narodu“ omawiając onegdajsze przemówienia w Sejmie w sprawie ordynacji wyborczej dochodzi do wniosku, że

„ostatecznie cała sprawa sprowadza się tylko do egoizmu wielkich stronnictw, okrywającego dość niezręcznie liściem figowym interesu narodowego“. Być może, że w końcu przyjdzie do jakiegoś kompromisu. Albowiem — nawet mając na oku interes partyjny — wielkie stronnictwa powinny wziąć pod pilną rozwagę, że w obecnych czasach kinematograficznej wprost zmienności nastrojów mas „wielkie“ stronnictwo może stać się przy następnych wyborach całkiem małym“.

O możliwości kompromisu wspomina również „Kurier Poranny“ w cytowanym już powyżej artykule wstępnym

Z argumentem endeckim, jakoby niesłychane

postanowienia ordynacji wyborczej były potrzebne dla osłabienia w reprezentacji sejmowej żywiołów nie polskich, rozprawia się „Nowa Reforma“ w następujących słowach:

„Ale Niemcy i Żydzi już oświadczyli, że w razie przejścia takiej ustawy, wszyscy „inno-plemienni“ w państwie zablokują się i utworzą jedną listę wspólną, która wtedy będzie mogła osiągnąć z łatwością 120 do 140 mandatów. W ten sposób „mądrość“ endecka może sprawić, że w sejmie żywioły nie polskie mogą stać się najsilniejszym stronnictwem, a nie ludowcy i nie endecy“.

W równej mierze, co Żydzi i ugrupowania mieszczkańskie, dotknięte są projektem ordynacji wyborczej — jak wiadomo — stronnictwa robotnicze. Dlatego też Rada Naczelna PPS, która obradowała przed kilku dniami w Warszawie, powzięła w tej sprawie następujące uchwały:

„R. N. poleca C. K. W. natychmiastowe rozpoczęcie masowej akcji wiecowej i demonstracyjnej w całym kraju za zdobyciem ordynacji wyborczej, zapewniającej klasie robotniczej przedstawicielstwo sejmowe, odpowiadające jej sile liczebnej.“

R. N. wzywa Z. PPS. do bezwzględnej walki przeciw nierówności prawa głosowania, stanowiącej podstawę projektu ordynacji wyborczej, nad którą obecnie sejm obraduje“.

Czy mamy dość zboża? Oświadczenie wicedyrektora syndykatu rolniczego.

Wicedyrektor warsz. Syndykatu rolniczego, p. S. Krzewski, twierdzi, że obawy o brak chleba są błonne. Urodzaj zeszłoroczny nie dał nam nadwyżki i wskutek tego nasz bilans zbożowy zamyka się zerem; świadczy o tym wymownie słaba podaż zboża na rynku. Nie znaczy to wszakże, że zboża u nas już nie ma i że uzasadnione są alarmy o groźnym nam braku chleba. Niedomagania obecne na przednówku, byłyby, prawdopodobnie łagodniejsze, gdyby nie coraz mniejsza wartość naszej waluty, wywołująca drożyznę zboża i uniemożliwiająca większym nawet dokonywanie znaczących zakupów. Obecnie młyni mają zapasów zboża na 2—3 dni, gdy normalnie pracowały przy zapasach na 2 tygodnie. Przy cenie około 17,000 mk. za centnar, cenie w naszych słownikach nieuzasadnionej najpoważniejsze przedsiębiorstwo młynarskie nie może obracać tak wielkim kapitałem, aby mogło dokonywać większych zakupów i zapewnić młynowi normalną pracę. To położenie młynów wyzyskuje spekulanci, śrubując cenę zboża.

Zdaniem p. Krzewskiego brak kredytów rządowych dla młynów jest jedną z ważnych przyczyn podrożeń zboża i chleba. Twierdzenie, że do pogorszenia sytuacji przyczynić się mogło wywożenie zboża za granicę (wywieziono na zamianę za inne płody nam potrzebne 2,300 wagonów) lub przemysłowo do Niemiec i Rosji jest mało uzasadnione. Wywóz nielegalny bezspornie był uprawiany przez zgraję akerzystów, jednak nie mógł się odbywać w takich rozmiarach, aby miało to wpływ poważny na drożyznę zboża.

Młyny nasze nie mogą podejmować się zakupu

zboża zagranicznego, gdyż przy wygórowanej nawet cenie ziarna krajowego — przywóz z zagranicy nie opłaca się. Do braku kapitałów przylączyła się jeszcze obawa kupców zbożowych co do nabywania w anormalnych obecnie warunkach zboża na zapas i umieszczania w „niepewnym interesie“ gotówki. Nie jest bowiem wyłączone, że pewna kategoria spekulantów, po ścisłym zamknięciu granicy i utrudnieniu tzw. „szmuglu“ — nie widzi dla siebie szerszego pola pracy. Wstrzymanie wywozu wpłynie dziś bezwarunkowo dodatnio na pohamowanie spekulacji zbożowej.

Czy możnaby wreszcie zapobiegać drożyznie zboża i chleba w inny jeszcze sposób? Na to pytanie p. Krzewski daje radę praktyczną, którą winniby zastosować przede wszystkim organa komunalne. Zdaniem naszego informatora, byłoby wskazane niezwłocznie zaprzestać wysokoprocentowego przemiału zboża. Nieco grubsza mąka, tj. niskoprocentowa, nie pogorszy wartości odżywczej chleba, którego otrzymamy w ten sposób więcej, a który będzie tańszy. Możliwość również do maki wysokoprocentowej użyć domieszki maki jęczmiennej. Jęczmienia mamy w kraju spore zapasy. Tego rodzaju oszczędności, usprawiedliwione obecnym niedomaganiem przednówkowem — winny znaleźć natychmiastowe zastosowanie, a wpłyną one bezwarunkowo na zniżkę ceny zboża.

ZE SPRAW ŻYDOWSKICH.

Przywódcy robotników żydowskich w Ameryce przeciw uznaniu sowietów.

Nowy Jork. Przewodniczący „American Federation of Labour“, Samuel Gompers zwraca się bardzo stanowczo przeciwko uznaniu Rosji sowieckiej. Imieniem 2 milionów zorganizowanych robotników nazywa Gompers uznanie takie zdradą popełnioną wobec kultury. Twierdzi on w dalszym ciągu, że ma w ręku dowody na to, że fundusze bolszewickie agitacyjne w Ameryce dochodzą do milionowych sum. P. Gompers

zwraca uwagę na grupę amerykańsko-angielsko-niemieckich bankierów, jako na najgroźniejsze ogniwo w łańcuchu wysiłków filobolszewickich.

Wszelkiego rodzaju „Gazetom Warszawskim“ „Dwugroszówkom“, czy innym „Rzeczpospolitom“ nie przeszkodzi to zapewne w utrzymywaniu, że Żydzi (a cóż dopiero robotnicy żydowscy!) a bolszewicy, to jedno. (Przyp. Red.).

ZE SPRAW PALESTYŃSKICH.

Ułga w ograniczeniach imigracji.

Imigracja w kwietniu.

Jerozolima. (ŻBK) W myśl przyrzeczenia, udzielonego przez sekretarza cywilnego przy rządzie palest. Windhama. Deedesa, zniesiono obecnie ograniczenie dla osób wyjeżdżających do swych krewnych w Palestynie.

W kwietniu przybyło do kraju 880 osób.

Zadania delegacji arabskiej.

Genua. (IBK) Palestyńska delegacja arabska wystosowała do konferencji genueńskiej obszerny memoriał, domagający się imieniem 93 procent (!) ludności palestyńskiej — zdeptanych nogą „praw narodu arabskiego“. Memoriał mobilizuje wszystkie znane argumenty antysyjońskie.

Akcyja patriarchy jerozolimskiego.

Londyn. (Tel. wł.) „Times“ z 13 bm. donoszą z Rzymu, iż katolicki patriarcha Jerozolimski wygłosił w drodze do Londynu dnia 12 bm. w Rzymie odczyt o Palestynie, nacechowany niechęcią przeciw syjonizmowi. Mowca przypisuje obecną przewagę syjonizmu jego finansowym źródłom.

Patriarcha katolicki twierdził, że syjonizm jest ruchem czysto politycznym i nie opiera się na sentymencie żydowskim (not basei on Jewish sentiment).

Odwieczny wróg żydostwa nie chce narodowi żydowskiemu użyczyć spokoju.

A jak pięknie i górnie brzmiały słowa Piusa XII, który w swej pierwszej mowie papieskiej obwieszczał wszystkim narodom świata pokój i sprawiedliwość.

Tak, tak, katolicyzm stał się w stosunku do żydostwa — jak powiada patriarcha o syjonizmie — a purely political movement — ruchem czysto politycznym... I stąd nienawiść, która tłumi naturalnie... sprawiedliwość.

ZE ŚWIATA ŻYDOWSKIEGO.

Nieprzyjęcie dymisji Sołowiejczyka.

Kowno (ŻBK) W ostatnich kilku dniach odbywała się żywa wymiana zdań pomiędzy gabinetem litewskim a przebywającym w Genui premierem Galwanowskim, co do sprawy mniejszości narodowych i dymisji ministra Sołowiejczyka. W związku z tem za-komunikował drowi Sołowiejczykowi zastępujący premiera minister sprawiedliwości Karabli, że z polecenia premiera nie może przyjąć dymisji, aż do powrotu p. Galwanowskiego z Genui.

Kongres żydowski w Ameryce.

Nowy Jork. Wybory delegatów na kongres żydowski w Ameryce, którego obrady mają się zacząć, jak już o tem donieśliśmy dnia 21 maja we Filadelfii, odbyły się już w całej Ameryce. Nowy Jork wysłał na kongres 100 przedstawicieli. Miasto zostało w tym celu podzielone na 12 okręgów. Między innymi wybrani zostali: Mack, Natan, Dans, Untermayer i cały szereg wybitnych osobistości.

NADESLANE.

Za rubrykę i redakcja nie odpowiada.

Z inicjatywy P. D-rowej Alb. Süsserowej a pod przewodnictwem P. Dr Henryki Fromowicz-Stillerowej urządził komitet Pań i Panów dnia 7. b. m. wieczorek francuski w lokalu Czytelnicy Towarzystwa i przeznaczył czysty dochód w kwocie Mkp. 84.000 na odbudowę żydowskiego Domu Akad. Wydział Tow. Rygorozantów składa niniejszem wszystkim, którzy przyczynili się do urządzenia i uświetnienia wieczorku, w szczególności Komitetowi Pań i Panów, nadto Wydz. Czyt. Tow. za użyczenie sali, P. Maurycemu Pleśzowskiemu za bezinteresowne urządzenie sceny oraz Drukarni Narodowej za bezpłatne wykonanie programów serdeczne podziękowanie.

956

Szczec (Borsten)

dla szczotkarzy i siodlarzy poleca 940

Sortownia Szczeci,

Kraków-Grzegórzki ul. Rzeźnicza L. 94.

ANNA HALBERSTAM
Jarosław

DAWID MAY
Cieszyń

944 zaręczeni w Lag Beomer 5682 r.

Z okazji zaręczyn p. Julii Immerglückówniej z p. Arturem Opoczyńskim z Podgórz serdecznie gratuluja Sal. Horowitzowie

KRONIKA.

Kraków, 20 maja.

O zaopatrzenie Krakowa w mięso.

Wczoraj pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta dra Wielgusa odbyło się w sali konferencyjnej magistratu zebranie reprezentantów wszystkich konsumów i członków komisji aprowizacyjnej, przy współudziale delegata nadzwyczajnego komisarza zwalczania drożyzny, p. Budzyna. Celem posiedzenia było obmyślenie środków dla dostatecznej dostawy mięsa do Krakowa i obniżenie ceny tego artykułu. Po dłuższej ożywionej dyskusji uchwalono domagać się od nadzwyczajnego komisarza otwarcia granicy rumuńskiej dla dostawy stamtąd bydła, nawet na ten wypadek, gdyby cena tego bydła kalkulowała się nieco drożej, niż cena bydła krajowego. W ten bowiem sposób wzmożona podaż bydła spowoduje natychmiastową zniżkę sztucznie wyśrubowanych cen bydła krajowego. Zakupnem i rozdziałem tego bydła rumuńskiego zajmą się konsumy przy współudziale gminy. Akcja ta nie napotka na poważne trudności, gdyż rząd dysponuje odpowiednią ilością waluty rumuńskiej.

Dla skonsolidowania trwałej akcji dla zaopatrzenia Krakowa w mięso, uchwalono założyć przy współudziale gminy i konsumów kooperatywę, która zajmie się założeniem na wielką skalę zorganizowanej masarni i bójni bydła, spodziewając się, że akcja ta nie obliczona na zysk wpłynie nadzwyczaj dodatnio i na zaopatrzenie miasta w mięso i na obniżenie jego cen. Oświadczone się natomiast przeciw popieraniu przez rząd i gminę założyć się mającej w Krakowie akcji spółki masarskiej, a to dlatego, że spółka tego rodzaju będzie miała na celu w pierwszym rzędzie zysk akcyonariuszy, a nie dobro ludności.

Obowiązek wywieszania cenników.

W związku z podaniem wczoraj nowymi cenami artykułów pierwszej potrzeby zaznaczyć należy, że sklepikarze obowiązani są wywieszać tablice z trwałym napisem zawierającym firmę piekarni, z której pieczywo pochodzi. Celem zawizowania cenników, dotyczących mięsa, pieczywa, węgla i soli, interesowani winni te cenniki przedłożyć komisaryatowi targowemu do dni trzech. Cenniki mają być w lokalach wywieszone na miejscu widocznym. Przekraczający ustanowione ceny będą karani w myśl obowiązujących przepisów.

Mizerya tytoniowa trwa.

Apele, jakie przed niedawnym czasem podniosła prasa krakowska w sprawie mizery tytoniowej w Krakowie nie odnoszą żadnego skutku i w mieście naszym w dalszym ciągu trwa brak miejscowego tytoniu monopolowego. Przed składami rosną ciągle większe ogonki, nie robią one jednak na „miarodajnych czynnikach” żadnego wrażenia, le dwie bowiem sprzedaż w składach rozpoczęto, gdy głos trafikanta oznajmia, że „już wszystko sprzedane”. „Wszystko” — oznacza tytoń monopolowy, pochodzący z fabryk galicyjskich, można jednak dostać nie każdemu miły tytoń fabryk warszawskich i innych. Ciekawem jest jednak, że ten brak tytoniu dał się w Krakowie zauważyć od tej pory, odkąd w Sejmie znalazła się sprawa ustawy o monopolu tytoniowym. Nasuwa to rozmaite przypuszczenia, a „różni” już to „różnie” komentują. Czyżby zarząd monopolu nie zechciał położyć kres temu i zrewidować swą gospodarkę. Jest to konieczne, niekoniecznym jednak byłoby znowu odwołanie się w tej sprawie do sejmiku, i ministerstwa skarbu.

— Z obrad nad budżetem gminnym. Omgdaj odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta Sarego posiedzenie sekcji ekono-

micznej Rady miasta, na którym uchwalono następujące działy budżetu miejskiego na rok 1922: Z działu I koszta kancelaryjne, z działu II. Zarząd majątku miejskiego, z działu V Straż pożarna, z działu IX Utrzymanie cmentarza i Zakład czyszczenia miasta, z działu XI Teatr im. Juliusza Słowackiego (Sprawy gospodarcze).

— Komitet dla sprawienia sztandaru 20 p. p. w Krakowie odbył pierwsze posiedzenie dnia 12 maja 1922 roku, w sali kasyna wojskowego. Na czele komitetu stoi Włodzimierz Tetmajer. Związek kredytowy Spółek rękodzielniczych, Rynek główny 6. II. piętro oficyny „przyjmuje składki na sprawić się mający sztandar. Najbliższe posiedzenie komitetu sztandarowego odbędzie się w piątek 19 maja 1922, o godz. 7-mej wieczorem w salce kasyna wojskowego.

— „Fotografie „duchów“ i krytyka spirytyzmu“. Wobec przeprowadzenia sali we wtorek, wskutek czego wiele osób odejść musiało od kasy, odczyt p. L. Szczepańskiego, ilustrowany obrazami świętymi będzie powtórzony w piątek dn. 19 bm., o godz. 7 w sali Muzeum przemysłowego (Smoleńsk 9). Cały dochód na cele Tow. Metapsychicznego. Wstęp dla członków 50, dla gości 100 mkp.

— I. Zjazd okręgowy „Tarłuth“ w zach. Małopolsce i Śląsku. Zjazd rozpoczyna się w niedzielę 21 bm. o godz. 9 rano w sali gimnastycznej hebrajskiej szkoły ludowej i średniej w Krakowie, Brzozowa 3. Delegaci mają zgłosić się w kancelaryi dla odebrania karty wstępu za okazaniem legitymacji wystawionej przez delegującą instytucję.

— Hebrajska konferencja pedagogiczna rozpoczyna się dziś w piątek 19 bm. o godz. 10 rano w sali gimnastycznej. Nauczyciele mają zjawić się zaraz po przybyciu w kancelaryi celem otrzymania karty wstępu.

KRONIKA POLICYJNA.

Zuchwałe włamanie w jasny dzień.

Wczoraj w południe, w czasie, gdy sklepy są zamknięte, dokonano na jednej z najruchliwszych ulic miasta zuchwałego włamania. Około godziny 1-ej jakiś przyzwrocie ubrany młodzieniec podniósł zamkniętą zaluzję sklepu Sciborowskiego przy ul. Floryańskiej i dostawszy się do wnętrza zbliżył się do kasy sklepowej, z której począł wyłierać pieniądze i ładować je do kieszeni. W sąsiadującym ze sklepem pokoju zabierały się właśnie do wyjścia tylnymi drzwiami panny sklepowe, które spostrzegłszy obcego mężczyznę, manipulującego kolo kasy, wszczęły alarm. Spłoszony włamywacz wybiegł czempredziej na ulicę i począł uciekać przez Rynek na ul. Bracką. Za uciekającym puścili się w pogoni przechodnie i posterunkowy policyjny. U wylotu ul. Gołębiej dopadł opryskka węglarz Knapik, któremu złodziej stawiał zaciekły opór i zamierzył się na niego żelazną sztabą. W tej chwili nadbiegł policyjant z dobytym pałaszem i obezwładniwszy włamywacza, doprowadził go „pod Telegraf“. Nazwiska zuchwałego złodzieja nie znamy, gdyż policja nie poinformowała prasy o powyższym wypadku.

— Młodociągnięcia psotnicy. Policja aresztowała wczoraj pod zarzutem uszkodzenia sygnatu wjazdowego na tutejszym dworcu przelotowym Stanisława Kończakowskiego (lat 15), Franciszka Dyrda (lat 14) i Mieczysława Widła (lat 12). Chłopcy ci rozbili szkło ostrzegawcze sygnatu, a nadto skreślili druty i przyłożyli je kamieniami.

— Złodziej i dezerter. Przed kilku dniami skradziono p. Marcinowi Chwałskowi, zamieszkałemu przy Al. Mazowieckiej 1. 31, parę butów wartości 20.000 mk. Pod zarzutem tej kradzieży aresztowała wczoraj policja Jana Szwałdę (lat 21), byłego służącego Chwałki. Szwałda, jak się okazało, poszukiwany jest przez władze wojskowe za dezerterę.

— Kradzież kieszonkowa w sklepie. Do policyjki doniósł p. Konstanty Marynanowski, zamieszkały przy Alei Mickiewicza, że dnia 17 bm., gdy bawił w sklepie Hilda przy ul. Karmelińskiej, skradziono mu z kieszeni kamizelki złoty zegarek ze złotym łańcuszkiem łącznej wartości 200.000 mk.

Administracja „Nowego Dziennika“

poszukuje energicznego

akwizytora inseratów

za stałą pensją i prowizją. — Zgłoszenia osobiste od godz. 11 — 12 i od godz. 5 — 6.

Z SALI SĄDOWEJ.

Nowy proces polityczny w Krakowie.

Kraków, 19 maja.

(m) Przed ławą przysięgłych w Krakowie rozpoczął się wczoraj nowy proces polityczny o zdradę stanu, wyznaczony na 3 dni. Sprawa ta wskutek zarządzenia Sądu wyższego odebrana została ławie przysięgłych w Jasle i przekazana została do Krakowa w drodze delegacji. Oskarżeni są Andrzej Mikosz, maszynista kolejowy, Jan Zabłocki kontrolor kasy chorych w Jasle. Mikosz nie zasiada na ławie oskarżonych, gdyż po zarządzeniu delegacji przepiłował w nocy kratę więzienną w Jasle i uciekł. Rozprawie przewodniczy s. s. o. Warzeszkiewicz, wotantami są s. s. o. Federowicz i s. s. o. Kraus, oskarża prokurator Sozański, broni adw. dr Heski.

Akt oskarżenia zarzuca Zabłockiemu, że przy pomocy Mikosza zorganizował w Jasle tajny związek komunistyczny, propagował tajnie słowem, pismem i drukami, oraz na zebraniach, zasady komunistyczne, zmierzające do wprowadzenia rządu rad robotniczych i do gwałtownej zmiany formy rządu. Wedle aktu oskarżenia Zabłocki został wykluczony z partii P. P. S. za zbyt radykalne przekonania. Drugi oskarżony, Mikosz podczas swego pobytu w Krakowie porzucił w chwili, gdy go policja ścigała, papiery obejmujące sprawozdanie z posiedzenia miejscowego komitetu komunistycznego, oraz spis wszystkich członków komitetu miejscowego, i 6 tajnych kół komunistycznych. Oskarżony Zabłocki figurował w tym spisie jako członek koła V. i komitetu miejscowego pod pseudonimem „Sztandar“. Przeprowadzona u Zabłockiego rewizja wykryła u niego literaturę komunistyczną, jak „Robotnik budowlany“ i inne. Nadto Zabłocki zorganizował w Jasle związek robotników budowlanych, nie czekając na zezwolenie starostwa.

Oskarżony Zabłocki twierdzi, że komunistą nie jest i należy do PPS. od roku 1907. Został dlatego wykluczony z partii, gdyż nie chciał się zjawić do usprawiedliwienia, dlaczego nie podoba mu się taktyka posłów socjalistycznych. Był to zresztą epizod kampanii wyborczej do komitetu miejscowego, rozdmuchany przez lokalne ambicje. Literatura u niego znaleziona jest wydana przez PPS., a do niego, jako b. kolportera partii nadchodzi pocztą pod opaskami literatura, która musi być zatem legalna. Mikosza nie zna osobiście, tylko z widzenia. Jeżeli Mikosz umieścił go na spisie, jako członka komitetu i koła komunistycznego, to jest to mistyfikacja. Zdaje się, że Mikosz chciał w ten sposób od kogoś wyłudzić pieniądze za propagandę komunistyczną i chciał się pochwalić sukcesami, których nie było.

Odczytano zeznania Mikosza, który przyznaje się do zasad komunistycznych, a toli twierdzi, że w praktyce niczego nie przeprowadził, żadnego komitetu i koła nie założył, a nazwiska spisał tylko jako wzór na przyszłość, gdyby się wziął do propagandy komunistycznej.

Członkowie zarządu komitetu PPS. w Jasle, przesłuchani jako świadkowie, podają zgodnie, że Zabłocki nie jest komunistą, a wydany został z partii za jedyny fakt niekarności, gdyż nie chciał się zjawić dla usprawiedliwienia, dlaczego z taktyki posła Miśiołka i innych posłów klubu socjalistycznego jest niezadowolony.

Świadek komisarz policyjny Puzia nie może zeznać o Zabłockim nic złego. Wie tylko, że Mikosz był komunistą i potwierdza, że przeciw 25 ludziom, umieszczonym na liście Mikosza, toczyło się dochodzenie o zbrodnię z par. 65 u. k., ale prokuratura w Jasle umorzyła sprawę.

Na tem rozprawę odroczono do dziś.

Z KRAJU.

Rekruci biją Żydów i... policjantów.

Przemyśl, 14 maja.

Tutejszy dworzec kolejowy i sąsiadujące z nim budynki żydowskie były w dzisiejszym dniu widownią wybryków dokonanych przez transport rekrutów na Żydach. Kilku rekrutom udało się wyjść z dworca kolejowego na ulicę Kolejową, gdzie spotykając przechodzących Żydów dotkliwie ich pobili, bo nie dali sobie odciąć przez nich nożami bród. A gdy na pomoc Żydom zjawili się dwaj policjanci, rekruci rzucili się na policjantów, którym pokaleczyli ręce. Wreszcie przybyła liczna część wojska, którym udało się rekrutów odprowadzić do wagonów.

Z żyd. towarzystwa dram. muz. „Juwał” w Przemyślu.

Koncert L. Kobrina: „Der Tieger” (Tygrys). Staraniem żydowskiego Towarzystwa „Juwał” odbył się w sali Domu Robotniczego we wtorek 9 maja br. koncert przy współudziale pani Delmar-Piryńskiej.

Pierwszą część koncertu rozpoczęły dwie duże kompozycje hebrajskie (Bensmana: „Szirat assir” i Fajwiszisa: „Haziwan” pieśń palestyńska), odśpiewane przez chór mieszanym „Juwalu” (pod batutą Dra Axera przy akompaniamencie fortepianowym pani E. Kertówny). Chór prezentuje się bardzo dobrze. Część druga koncertu, poświęcona była wyłącznie kompozycji młodego kompozytora p. Neugera i literata H. Salza.

Gra kwartetu juwalskiego w technice osiągnęła znaczny poziom. Publiczność zgłaszała p. Nengerowi gorącą owację.

Nasza t. zw. „arystokracja” świeciła na koncertach swoją nieobecnością. Przychodzi natomiast na każdy koncert urządzony nawet choćby przez konwentyantów „Wurstelprag”. W sobotę 13 maja br. wystawił zespół Towarzystwa „Juwał” w reżyserji K. Ebła, wybitnego artysty żydowskich teatrów, sztukę p. t. „Der Tieger”, Kobrina.

Wybitny talent p. Ebła w roli Gubicza okazał się w pełni. Natomiast gra reszty osób, przy wielkiej wyrozumiałości była co najwyżej poprawna. Nowi amatorzy przeważnie nie umieją wychodzić z pokoju, lecz wypadają z niego jak dzikusy. Patronówna, Schaechter i Trau nie posiadają życia scenicznego. Spiegiel przejął swoją rolę. Wystawa była staranna, nie pozostawiała nic do życzenia.

M. Ore...

Wystawa w Sejnie. Staraniem departamentu sztuki urządzona została w gmachu sejmowym trzynajta wystawa eksponatów, dotyczących odbudowy kraju na kresach wschodnich. Wystawa obejmuje szereg ciekawych modeli zagrod włościańskich, leśniczówek, domów, następnie model odbudowy zniszczonego przez wojnę miasta Pińska, wreszcie szereg planów i oryginalnych zdjęć fotograficznych.

Przygody „Piństówców” w Poznaniu. Podczas obiadu zjazdu polskiego stronnictwa ludowego „Piast” w Poznaniu doszło do burzliwych zajęć, w czasie których opozycjonści, członkowie chrześcijańskiego zjednoczenia włościańskiego, wznieśli obelżywe okrzyki pod adresem wybitniejszych przywódców stronnictwa. Wieczorem, kiedy prezes stronnictwa Witos, oraz pp. Kiernik i Dąbski udali się do jednej z restauracji, do lokalu usiłował wdrzeć się tłum, chcąc urządzić wrogą demonstrację pod adresem przywódców stronnictwa. Policyja zabiegowała o rozprzeczanie, tak, iż poseł Witos o g. 9 wiecz. udał się bez przeszkód do mieszkania.

Kradzież daniny. Jak wiadomo daninę ściągają urzędy gminne. W tych dniach w kasie urzędu gminnego w Jeńcu, pow. wrocławskiego, zgineło półtora miliona marek, ściąganej. Jeszcze nie wysłanej do Warszawy daniny. W śledztwie zdano ustalić, że były pisarz tej gminy Kupski, będąc jeszcze pisarzem gminnym, dorobił sobie klucz od kasy i urzędu gminnego i nocą onegdajszą dostał się do urzędu i skradł półtora miliona marek. Kupskiego aresztowano. Badany przyznał

Z teatru, literatury i sztuki.

— Miejski teatr Opera i Operetka. Dziś w piątek „Urlop małżeński”. Jutro występ p. Matyldy Lewickiej, znakomitej sopranistki, primadonny Opery Warszawskiej. W niedzielę przedstawią operę Gounoda „Faust” zaszczepi naszą operę gościnnie występem p. Adama Bidor.

— Przed premierą w „Bagatelii”. „Ten, którego biją po twarzy” L. Andrejewa. Połączone i wielkie widowisko sceniczne z życia cyrku wejdzie na afisz „Bagatelii” od soboty 20 bm. Jest to jedyna z najbardziej interesujących a zarazem udatych sztuk repertuaru współczesnego, bogatego w pełne ekspresji środki artystyczne, a zarazem najbardziej współczesnej i nowoczesnej techniki teatralnej. Na pierwsze przedstawienie rozsprzedano już prawie wszystkie bilety.

— Z teatru „Nowości”. Dziś w piątek trzeci występ Heleny Miłowskiej w roli WKs. Ksenji w operetce „Szał miłości”. Miłowska wystąpi w teatrze „Nowości” jeszcze w piątek, w sobotę i w niedzielę wieczór, a w poniedziałek pożegna Kraków ostatnim występem w „Szale miłości”. W przygotowaniu jest obecnie niezwykle wesoła operetka Nelsona „Król się bawi”. „Halo-Dada” odłożone z przyczyn technicznych do następnej soboty.

— „Merkaz Haejrim” zawiadamia, iż kursa hebr. żyd. angielskie, oraz liter. hebr. i żydow. rozpoczynają się dnia 1 czerwca br. Zapisać można się codziennie od godz. 8—10 u sekretarza w sali „Kizry”.

— „Młoda Trybuna”. Pod powyższym tytułem ukazuje się w najbliższych dniach jednodniówka

adulcieży syońskiej. Ze względu na jej obfity i dobrowolny materiał wzbudzi ona zapewne wielkie zainteresowanie wśród szerokich kół młodzieży żydowskiej.

MIEJSKI TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Piątek: „Oczy księżniczki Fathmy”.
Sobota: „Oczy księżniczki Fathmy”.

MIEJSKI TEATR OPERA I OPERETKA

Piątek: „Urlop małżeński”.
Sobota: „Itaka”.

TEATR „BAGATELA”

Piątek: Teatr zamknięty.
Sobota: „Ten, którego biją po twarzy”.

OPERETKA TEATRU „NOWOŚCI”

Piątek: „Szał miłości”.
Sobota: „Szał miłości”.

REDAKTOR

z kwalifikacyami samodzielnego referenta dla działu polityki wewnętrznej lub polityki zagranicznej lub spraw żydowskich

znajdzie posadę

w redakcji „Nowego Dziennika”, w Krakowie.

Reflektanci zechcą podać ofertę tylko pisemnie z podaniem curriculum vitae, znajomości języków i referencyi na adres: Redakcja „Nowego Dziennika”, Kraków, Orzeszkowej 7.

Dział gospodarczy.

Handel i przemysł.

Z akcyi drożyznianej rządu. Minister skarbu p. Michalski jako nadzwyczajny komisarz do walki z drożyzną stara się podobno przez odpowiednie wpłynięcie na właścicieli hut żelaznych spowodować obniżenie ceny żelaza. Minister Michalski uważa, że cena żelaza jest zbyt wygórowana i że ona w skutkach pojęcia wzmożenie drożyzny wielu innych artykułów codziennej potrzeby.

Z rynku towarowego. Obroty hurtowników warszawskich osłabły, szczególnie w dziale manufaktur. Przypisują to chłodom i niepogodzie. Pomimo zasobu panuje tendencja zwykła. W sklepach są pomniejsi kupcy, którym potrzebna jest gotówka, a nie mają jej wobec słabych obrotów. Bogalsi hurtownicy nie sobie z tego nie robią. Na ogół ceny manufaktur w ubiegłym tygodniu podskoczyły o 8 do 10 proc.

Tendencja zwykła przypisują żądaniom podwyżek przez robotników oraz brakowi bawelny. W fabrykach łódzkich zredukowano znacznie czas pracy jedynie z powodu braku surowca. Bawelna też drożeje z dniem każdym.

Nie, pomimo braku obrotów, również mają tendencję zwykłą. Za tuzin Coatsa 200-yard Nr. 10 żądają 2,850 mk., a za Nr. 40—2,200. „Copert” 1000 Nr. 40 czarne — 7900, białe 7,400. Bawelna do znaczenia „D. M. C.” — 2750 mk. za pudełko o 2 tuzinach.

W branży żelaznej jest kompletny zastój, obroty są ujemne. Pomimo to tendencja jest zwykła z powodu zwykłej cen zagranicą.

W branży tylniowej narzekają na brak towarów.

Handel na granicy lotewsko-sowieckiej. Ministerium finansów postanowiło zamknąć komory celne na granicy Rosji w Pozaniu, Góliszewo i Rodowej, utrzymując tylko rewizje celne na stacjach kolejowych w Zimpo, Rikupo i Indrze.

Prawdopodobnie zniszczone będzie rozporządzenie co do punktów wymiennych i wprowadzony wolny handel wzdłuż całej granicy. Jak przypuszczają innowacyja nie wpłynie ujemnie na życie gospodarcze w Lotwie.

Pogłębienie portów lotewskich. W tych dniach rozpoczęto prace przy pogłębieniu portu w Rydze, w którym głębina zamiast 22 — 24 st. jak poprzednio dochodzi w niektórych miejscach do 15—17. Na pogłębienie portu i wzmożenie przystani przeznaczono 30 mil. rb.

Jednocześnie drogi parowe pracują nad pogłębieniem portu w Windawie.

Komunikacja Ryga—Helsingfors. Fińskie tow. żegluga otwiera bezpośrednią komunikację między Helsingforssem i Rygą. Poczawszy od końca maja parowce kursować będą raz na tydzień.

Z giełdy.

Kraków, 18 maja.

Na rynku walut zaznaczyła się dziś tylko niższa marka niemieckich o ¼ punktu, zresztą wa-

luty bez zmian.

Na giełdzie akcyjnej nadal zastój. Po zgaśnięciu prawa poboru obniżył się kurs „Pharmy” o 150 punktów. Natomiast Zieleniewski podniósł się o 50 p., T. P. G. o 150 p., a Chodorów o 50 p.

Giełda krakowska z dnia 18 maja 1922 r.

	Waluta niemiecka				
	Gotówka (banknoty)	Czeki, przekazy i wpłaty	Kupon	Sprzedaż	Transakcje
Waluty idewizy.					
Dolary St. Zjed.	3900—	4025—	3900—	4025—	
Dol. kanadyjskie	3750—	3850—	3750—	3850—	
Franki franc.	350—	365—	350—	370—	
Franki belgijskie	320—	335—	325—	340—	
Franki szwajc.	770—	780—	770—	790—	
Funt sterlingi	17,500—	18,000—	17,500—	18,000—	
Marki niemieck.	13,50—	14,25—	13,50—	14,25—	14—
Korony austr.	—41—	—43—	—42—	—44—	42,90
Kor. czesko-sł.	76—	78—	77—	78—	77,75
Kor. węgierskie	5,10—	5,50—	5,40—	5,65—	
Kor. szwedzkie					
Kor. duńskie	830—	860—	830—	860—	
Lel rumuńskie	24—	26—	26—	28—	
Liry włoskie	210—	220—	210—	220—	
Florenty holend.	1540—	1600—	1540—	1600—	

	Waluta niemiecka		
	ofiar.	zakup.	transakcje
Akcyje bankowe.			
Polski Bank Przem. i-Vem.	600—	700—	
Bank Hipoteczny	750—	850—	600—
Bank Małopolski	650—	725—	
Ziemski Bank Kredyt.	600—	650—	
Powiatowy Bank Kred.	350—	400—	
Bank Z. dla Kresów, Łanów	600—	700—	

	Waluta niemiecka		
	ofiar.	zakup.	transakcje
Akcyje Tow. handl. i przem.			
Pol. Tw. hand. P.T.H. i-Ve.	625—	675—	625—650
Handl. Sp. akc. „Impex”	225—	275—	
„Polski Glob” i-III em.	750—	850—	
C. Hartwig, Poznań			
Zegluga Polska	300—	350—	
Warsz. Tow. Trans. i Zegluga			
Zieleniewski i-III em.	5800—	6200—	5800—6100
H. Cegielski, Poznań „ex”	3500—	3700—	
Warsz. Sp. ak. Bud. Par. i-IIe	1100—	1200—	
„Lemiesz” fabr. masz. roln.			
„Trzebinia” i-IV em.	1700—	1800—	
Zakłady amunic. „Pocisk”	700—	850—	
Huta żelazna, Kraków			
„Automotor” fabr. samoch.	1100—	1200—	
Fab. Portl.-Cem. Szczakowa	17,000—	18,000—	
„Górka” fabryka cementu	6000—	6300—	
Sierszańskie Zak. Gór. S.A.	8300—	8600—	
„Tepege” Tow. dla prz. gór.	5100—	5400—	5300—5850
Ska akc. przem. naft. i g. z.			
Karpackie Tow. naftowe			
Akc. Tow. naft. „Galicia”			
A. T. dla przem. oleju skal.			
Polska Nafta	1900—	2100—	
Elektr. w Sierpcu i-III em.			
„Olkos” T. A.	5800—	6000—	
„Pezet” Powsz. zakł. bud.	950—	1050—	
Fabr. przet. wł. w Trzebinii	3800—	4000—	
„Krakus” Zj. fab. prz. wysk.	2850—	3050—	
Fabr. porcel. w Cielistowie	4900—	5200—	
Fabr. cukru w Chodorowie	8300—	8500—	8050—8400

Pożegnane „wizyty” w Genui

Genewa. PAT. Popołudnie dnia dzisiejszego poświęcone było wizytom pożegnanim, które składali sobie wzajemnie oraz władzom konferencji przewodniczący poszczególnych delegacji. Przy tej sposobności kierownicy wszystkich delegacji wyrażali gorące uznanie przewodniczącemu konferencji i jego najbliższemu współpracownikowi za wzorowe zorganizowanie służby technicznej. Wśród tych pożegnanych wizyt, szczególną uwagę zwracało spotkanie między kancle-rem Rzeszy drem Wirthem a Lloydem Geor-ge. Po południu dziennikarze wydali przyjęcie dla personelu telegraficznego i telefonicznego.

Delegacja francuska odjeżdża z Genui w sobotę popołudniu, angielska i austriacka jutro, delegat czeskosłowacki dr Benes również jutro opuszcza Genuę. Rosjanie pozostają w Genui przez sobotę a być może że i przez niedzielę, prawdopodobnie w celu kontynuowania rokowań w sprawie układu handlowego z Włochami.

Jutro popołudniu po plenarnym posiedzeniu konferencji wiele delegacji urządza przyjęcie pożegnane dla prasy.

Polska a pakt pokojowy.

Genewa. PAT. Zabrawszy głos na dzisiejszym posiedzeniu podkomisji politycznej minister Skirmunt zaznaczył, że Polska posiadając traktat ryski, ma dokument, który bardziej gwarantuje pokój z Rosją niż proponowany układ o nieatakowaniu. Polska jednak wierna tradycjom pokojowym przyłącza się do ogólnego paktu o nieatakowaniu, składając

jednakże następujące zastrzeżenie. Tu minister Skirmunt w imieniu delegacji polskiej złożył następującą dosłowną deklarację:

„Traktatem ryskim podpisanym w dniu 18 marca 1922 r. zostały uregulowane ostatecznie między Polską a Rosją i Ukrainą, między innymi również kwestye terytoryalne oraz kwestye dotyczące wzajemnego nieinterweniowania, a wypływające stąd dla stron zawierających zobowiązania nie są ograniczone jakimkolwiek terminem. Jednakże nie chcąc odłączać się od innych państw przy tym akcie zbiorowym, zmierzającym do utrwalenia pokoju i do przywrócenia zaufania wzajemnego i mogącym przyczynić się do podźwignięcia ekonomicznego Europy, Skirmunt zadeklaruje o swoim przyłączeniu się do tego kolektywnego bloku mocarstw z tem, zrozumiałem samo przez się zastrzeżeniem, że to przyłączenie się nie będzie oznaczało żadnej zmiany zobowiązań przyjętych przez strony w wyżej wzmiankowanym traktacie ryskim”.

Na wniosek Schancera deklaracja ta została wprowadzona do protokołu posiedzenia. Wobec nieporozumienia, wynikłego w pojęciu Lloyd George'a w sprawie różnic między traktatem a protokołem ryskim, zapytał Lloyd George Skirmunta, czy Polska uważa się za związaną traktatem ryskim. Po potwierdzającej odpowiedzi Skirmunta Lloyd George odpowiedział: Jest to niesłychanie ważna deklaracja: precyzuje ona pokojowe zobowiązania Polski.

Decyzje Ligi nar. w sprawach polskich.

Konflikt polsko-litewski

Genewa. PAT. Na posiedzeniu Rady Ligi Hymans złożył sprawozdanie z rokowań z delegatami Polski i Litwy i w kwestyi strefy neutralnej przedłożył następujące zalecenia: 1) Ustalenie prowizorycznej linii demarkacyjnej, przecinającej strefę neutralną dla celów administracji cywilnej i sądowej oraz wysłanie przez Ligę komisji, któraby zaprojektowała tę linię. 2) Zwrócenie się do obu rządów o uchylenie w drodze łaski sankcyj dotyczących osób oskarżonych o przestępstwa polityczne. Delegat litewski w obszernym wywodzie omawiał skargi na Żeligowskiego i na Wilno i oświadczył się przeciw podziałowi strefy neutralnej twierdząc, że położenie tamtejszej ludności nie jest gorsze od położenia ludności pogranicza litewskiego. Askenazy wyraził zgodę rządu polskiego na proponowany podział strefy neutralnej i żądał uwolnienia polskich więźniów na Litwie. Po replice delegata litewskiego Balfour zauważył, że delegacja litewska przez to, iż położenie ludności strefy neutralnej przyrównała do położenia ludności na pograniczu litewskim, wystawiła najgorsze świadectwo rządowi litewskiemu. Rada przyjęła raport jednogłośnie.

Sprawa mniejszości niemieckich w Polsce.

Genewa. PAT. Na publicznym posiedzeniu Rady Ligi Narodów Hymans w imieniu komisji trzech złożył raport w sprawie mniejszości niemieckiej w Polsce. Po obszernym wyszczególnieniu skarg w tej sprawie sprawozdawca przedłożył rezolucję, która stanowi: 1) Kopię niniejszego raportu przesyła się rządowi polskiemu z prośbą o zakomunikowanie Radzie Ligi szczegółowych wiadomości w kwestyach faktycznych i zasadniczych, poruszonych w raporcie. 2) Rada usilnie prosi rząd polski, aby aż do czasu, kiedy Rada będzie

miała okazję wypowiedzenia się w tej sprawie, zechciał się wstrzymać z wszystkimi zarządzeniami administracyjno-sądowymi, któreby mogły przesądzać o sytuacji rolników pochodzenia niemieckiego, będących obywatelami polskimi, albo których obywatelstwo polskie uzależnione jest od rozwiązania kwestyi interpretacyjnej, poruszonej w raporcie. Rezolucja powyższa została jednogłośnie uchwalona przez Radę. Prof. Askenazy oświadczył, że zakomunikuje niezwłocznie tekst rezolucji swojemu rządowi.

Gdańsk i Polska

Genewa. PAT. Na posiedzeniu popołudniowym Rady Ligi Narodów Adatti przedstawił raport o przebiegu rokowań bezpośrednich polsko-gdańskich w sprawie budowy aeroplanów w Gdańsku. Sprawozdawca przedstawił opinię zabraniającą Gdańskowi dalszą fabrykację aeroplanów. Wniosek został jednogłośnie przyjęty.

W kwestyi prowadzenia spraw zagranicznych Gdańska przez Polskę sprawozdawca podał, że wyniki rokowań bezpośrednich są następujące: 1) Gdańsk uznał prawa rządu polskiego we wszystkich sprawach zagranicznych Gdańska. 2) Gdańsk akceptuje stanowisko polskie, że rząd polski nie ma obowiązku udzielania Gdańskowi wyjaśnień w sprawach polskiej polityki zagranicznej.

Co do stanowiska prawnego, własności państwowej i urzędników polskich, Gdańsk zaakceptował następujące punkty: 1) Własność państwowa polska nie podlega jurysdykcji Gdańska ani opodatkowaniu, 2) urzędy i urzędnicy w Polsce korzystają z takich samych uprawnień co urzędnicy Gdańska, 3) komisarz generalny Polski ma pełny przywilej eksterytoryalności, 4) biura i urzędy polskie korzystają z prawa nietykalności. Raport powyższy jednogłośnie przyjęto.

Londyn. PAT. WBK. Polityczny sprawozdawca „Westminster Gazette” pisze, że koła finansowe i polityczne oczekują z wielkim zainteresowaniem przybycia Morgana. Morgan ma przybyć z konkretnymi propozycjami, które będą miały wielkie znaczenie dla sprawy reparacji, a które przyczynią się do tego, że jedna z głównych przyczyn tarć między Anglią a Francją będzie usunięta.

Dymisja posła ukraińskiego w Warszawie.

Warszawa. (M. Tel. wł.) Dowiaduję się, że poseł ukraiński w Warszawie p. Szumski opuszcza swe stanowisko. Na zmianę tę wpłynęło podpisanie przez p. Szumskiego aktu połączenia partii komunistycznej Polski z partią komunistyczną Galicji wschodniej.

Z obrad komisji sejmowych.

Warszawa. PAT. Na tajnym posiedzeniu Komisji wojskowej w obecności ministra Sosnkowskiego omawiano sprawę stanu obrony granic państwa.

Komisja wojskowa Sejmu uchwaliła 17 głosami przeciw 9 skasowanie prawa kobiet do ochotniczej służby wojskowej.

Komisja prawnicza obradowała w dalszym ciągu nad projektem ustawy o ochronie lokatorów. Omawiano art. VI o sublokatorach. Następnie uchwalono jednogłośnie ratyfikację układu polsko-niemieckiego w przedmiocie objęcia wyznaczonej sprawiedliwości na G. Śląsku.

Ciągłe starcia na pograniczu polsko-litewskim.

Wilno. PAT. Protokólnie stwierdzono obecność wojsk litewskich w pasie neutralnym. Żołnierze litewscy, których zamierzano na terenie neutralnym, podawali się za milicję pasa neutralnego. Jeden z protokołów stwierdza, że 26 kwietnia wojska litewskie wargnęły do kwaterki M. Żołnierze ci ubrani byli w mundury regularnych wojsk, a na wierzchu dla niepoznaki odziani byli w koczuchy i kurki cywilne. Uzbrojenie żołnierzy stanowiły karabiny, bagnety, granaty ręczne systemu niemieckiego oraz karabin maszynowy. W pobliskiej wsi M. żołnierze litewscy podają się za milicję pasa neutralnego przeprowadzili rewizję wśród włościan poszukując broni. Zrabowano 20.000 mk oraz wiele przedmiotów domowego użytku, aresztowano i uprowadzono w głąb Litwy ko- wienkiej 2 Polaków. W sąsiedniej wsi Z. aresztowano pewnego Polaka pod zarzutem, że należy do milicji pasa neutralnego. Wszystkich aresztowanych żołnierze litewscy bili niemilosłownie. Prawdziwość powyższych danych protokołu stwierdza 8 podpisów.

Z Rady ministrów.

Warszawa. (AW) Dzisiaj w południe odbyło się posiedzenie Rady ministrów, na którym m. i. omawiano sprawy bezpieczeństwa publicznego w Poznańskim w związku z ostatnimi zajściami, oraz sprawę pomieszczenia poselstwa naszego w Moskwie. Tę drugą sprawę załatwiono w ten sposób, że rząd wyasygnował potrzebne fundusze na lokal.

Giełda warszawska z 18 bm. Dolarzy Stanów Zjednoczonych tranz. 4010—4020—3900, sprzedaż 4015. kupno 3975. Funtów szterlingi tranz. 17950—17900. Kor. czeska tranz. 78 1/2. Czeki: Gdańsk tranz. 14 1/10, sprzedaż 14 20, kupno 13 80. Belgia tranz. 337 50—337, sprzedaż 339, kupno 335. Berlin tranz. 14 05—14 20—14, sprzedaż 14 20, kupno 13 80. Londyn tranz. 18000 180 00—18015, sprzedaż 18100, kupno 17900. N. Jork tranz. 4025—4030—4000, sprzedaż 4020, kupno 3980. Paryż tranz. 371—371 3/4, sprzedaż 372, kupno 368. Praga tranz. 78 1/2—78. Szwajcaria tranz. 788—780, sprzedaż 784, kupno 776. Wiedeń tranz. 42 1/2—43 1/2—43, sprzedaż 43 1/2, kupno 42 1/2.

Kursa dewiz w Wiedniu 18 bm. (L.) Amsterdam 375350 Zagrzeb 3472 Belgrad 13858 Berlin 3282 Braksla — — — Budapest 1215 —, Bukareszt — — — Kopenhaga 208875, Londyn 43125, Madryt 50670, N. Jork 6694. Paryż 89250. Praga 13515, Zurych 185375, Belgia 79950 bulgarskie 7095, dolary 9634 —, marka niemiecka 3307 1/2, angielskie 43125, francuskie 88250, holenderskie 3743 50, włoskie 50470, jugosłowiańskie tysiące niestempl. 13818, polskie 232 1/2—238 1/2, rumuńskie 6654.

Kursa dewiz w Pradze z 18 bm. Berlin 17 55—Warszawa 1 18 1/2—138 1/2. Marka niem. 17 55 —. Marka polska 118 1/2—138 1/2.

Kursa dewiz w Zurychu z 18 bm. (PAT). Berlin 177 —, Holandia 202 1/2, Nowy Jork 522 1/2, Londyn 23 22, Paryż 47 55, Mediolan 27 1/2 —, Braksla 48 1/2 Kopenhaga 111 3/4, Sztokholm 133 1/2, Chryzjanja 97 —, Madryt —, Buenos Ayres —, Praga 10 —, Budapest 0 68, Bukareszt 385 —, Zagrzeb —, Warszawa 0 13, Wiedeń 0 5 1/2, Austr. stempl. 0 05 1/2. Gdańsk. (Tel. wł.) Marka polska 7 17 3/4—7 15, dolary 285—287, funty 1288—2285.

Sprawa pożyczki dla Niemiec

Wiedeń. PAT. „Wiener Allg. Zeitung” donosi z Paryża: Wedle doniesień dzisiejszych dzienników komisja reparacyjna oświadczyła wczoraj, że instrukcje i propozycje które przywiózł Hermes są niedostateczne i nie uwzględniają żądań komisji reparacyjnej. Heremsa zawiadomiono, że konferencje z nim nie mogą być kontynuowane aż dopóki

nie przedłoży nowych instrukcji nadających się do przyjęcia.

Paryż. (AW) Wczoraj wręczono posłom francuskim projekt o budżecie na rok 1923. Nim rząd francuski obciąży naród nowymi wielkimi ofiarami musi przedtem użyć wszelkich środków celem uzyskania od Niemiec odszkodowania za zniszczenia wojenne.

